

"KELEIVIS"
PARANKIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIPRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje .. \$1.50
Kitose šalyse (užrubežiuose) .. 1.75

PUSĖI METU:
Amerikoje .. 75 c.
Kitose šalyse .. \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIO" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 16

Boston, Mass., 15 Balandžio [April] 1909 m.

Metas V.

„ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER“ FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

Svarbus atiden- gimas.

Lenkų socialistų kariškas skyrius, kasdien koku būdu, suėmė Varšavoj apsaugos viršininko, Aristovo, laišką, kuris buvo adresuotas tulum „socialistui“ Amerikon. Laiškas liudyja, kad Amerikoj, tarpe lenkų socialistų yra šnipas, kuris siulo rusiškai valdžiai savo patarnavimą. Pakol dalykas da neišsiaiškino, vardas to socialisto-šnipas liekasi neapskelbtas. Štai kaip skamba to laiško įtampa:

„Ponui ..
„Gerbiamasis Tamista! ..
„Tamistos laišką, rašytą slapta policijai, gavome. Kadangi tas atsisėdė prie Lenkijos, tai tas dalykas liko pasvestas mums. Taigi meldžiu, su visais ateinančiais reikalais, kreipkitės tiesiog pas mus, ant žemiau nurodyto adresą.

„Tamistos prigulėjimas prie P.P.S. (initialas lenkų socialistų partijos. Red.) Amerikoje suteiks mums neapkauniamą patarnavimą, jeigu Guodojamas Tamista mokesite išnaudoti tas žinias, kurios mums yra reikalingos. Stengkitės Tamista prigulėti prie centrališkųjų komitetų, o tenai tamista galėsite daugiau dasizinti, negu paprastas sąnaris.

„Meldžiame tamistos pranešti mums apie sekancius dalykus: Ka partija mano veikti ateityje — kokie jos planai? Kam ir kur siūnčia pinigų, renkamus ant revoliucijos? Kokius ginklus gabenama per rubežius, ir kokių būdu jie tą atlieka? Su kuom susinėša?

„Meldžiame rašyti teisybę, o ne spėjimus, idant galėtumėm tikrai remtis ont suteiktų mums žinių, spėjimai gali užpauzinti, apskunkinti mūsų planus. Uzmokėstį tamista gausite pagal žinių mums suteiktų, žiurint kokią jos svarbą turės. Jeigu pamatysim, kad Tamistos trisras yra tikrasis teisingas, ir atneša mums nauda, tai paskirsime tolydzio algą.

„Aleksandras Aristov, Danieliaus gatvė No. 5, Varšava.“

Nors Amerikos lenkai socialistai neturi nieko bendro su revoliucionieriais, veikiančiais Lenkijoje, tačiau turėti šnipą savo tarpe visgi yra pavojinga. O kad jų tarpe šnipas yra, tai nėra pamato abejoti.

Lietuvių tarpe gali būt tas pats. Ypač nužvelgtinas rupestingumas kaslink revoliucijai sudėtų aukų: kartas nuo karto lietuviškuose laikraščiuose pasirodo reikalavimai aiškių daromų, kur „dingo revoliucijos aukos“, kur jos išsištos, kas jas priėmė, kas ir kur sunaudojo? Gali būt, kad to reikalaujama be jokio slapto mierių, bet kas tą gali užtikrinti? Juk Azevas buvo revoliucionierių organiza-

torium, rengė suokalbius, savo ranka šaudė į policiją, kurią pats pašaukė suimti susirinkimą. Kas gali užtikrinti, kad L.S.Sajungoj nėra Azevo II.

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Caro dovana juodašim- čiams.

Peterburgas. — Caras pakaukavo juodašimčių sąjungai šimtą tukstančių rublių ant pastatymo Peterburge naujo „tikrųjų rusų“ kluubo. Didelis patrijotas tas caras!

Lygybė tautų.

Piatigorskas, Kaukazas. — Į Piatigorską apeliunkė kas vasarą privaziuoja iš visų kraštų daug žmonių gydyties. Bet dabar vietinis gubernatorius apskelbė, kad ateinančią vasarą žydams čia gydyties bus uždrausta.

Permainos ministerijoj.

Peterburgas. — Užsienio ministeris Izvolskis iš priezasties išsiaiškinimo jojo veidmainytės Serbijos-Austrijos politikoj, atsiskė nuo vietos ir laukia tik, pakol caras priims jojo rezignaciją. Kaip girdėti, jo vietą užimsias Goremikis. Vienok, idant užslėpti tos rezignacijos priezastį, caras nutarė jos da nepriimti bent pirm 2-jų mėnesių.

Nepaprastas plianas.

Baku, Kaukazas. — Pereitį savaitę valdžiai pasisekė į patį laiką atidengti gruzinų revoliucionierių nepaprastą planą. Iš Krasnozavodsko uosto turėjo būt išvežta ant laivo „Carevič“ vieną milijoną ir 200 tukstančių valdzios pinigų. Kada jau laivas turėjo apleisti uostą, tarpe pasaziurių įgula padarė reviziją ir užtikio 20 apsiginklavusių gruzinų, po vadovystė buvusio poručiko Maškaridze.

Mieris tų revoliucionierių buvo, kaip tik laivas išeis ant juri, apveikti įgula, laivą paimti į savo rankas, paskui privaziuoti kur prie neapgyvento pakraščio ir pabėgti su pinigais į kalnus. Plianas ne-nusisekė — visi suimti.

Per praėjusią savaitę, teismui nusprendus, nužudyta išviso 9 žmonės: Ufoje — 4, Ekaterinoslave — 3 ir Saratove — 2. Nuteista nužudyti 28 žmonės.

2 tukstančių su viršu žmo- nių nužudyta.

Vyriausybė Valstybės Du-mai pranešė, kiek žmonių išviso yra nužudyta nuo 1905 metų iki sausio 1 dienos 1909 metų. Pasirodo, kad karo apskričio teismas:

1905m. pasm. 79 žm., nužudė 10	
1906 „ „ 450 „ „ 144	
1907 „ „ 1056 „ „ 456	
1908 „ „ 1741 „ „ 825	

Viso pasm. 3310, nužud. 1435

Be to da karo laukų teismo nusprendimu nužudyta 683 žmonės. Taigi per ketverius

metus išviso buvo pakarta arba sušaudyta 2 tukstančių ir 118 žmonių.

Tifas (siltinė) kalejime.

Rusijos kalejiniai kimšte prikimšti. Tifas siaučia beveik visuose pietų ir vidurinės Rusijos kalejimuose.

Puriškevičių taikos teisėjas buvo nuteisęs vienam mėnėsiui į kalejimą už moterų suvaziavimo iškoliojimą. Dabar parejo apeliacija ir visgi tam neprastaburniui tas mėnėsis kalejime istupet vel paliktas.

Profesionalinės sąjungos uždarymas.

Lodziaus general-gubernatorius uždarė lenkų darbininkų profesionalinę sąjungą „Vienybė“ ir kokią laikui paėmė į priežiūrą jos turtą. Toji sąjunga buvo grynai kleikalinė [kuniginė]. Vyresnybė, apsidirbusi su pirmėiais, ar nepradės ir kunigines draugijas naikinti?

Šventikas platina Viborgo atsisaukimą

Ufos gubernijos stačiatikių šventiką pasodino į kalejimą 3 mėnesiams už tai, kad cerkveje iš sakyklos perskaitė Viborgo atsisaukimą ir kvietė žmones susivienyti ir nemokėti mokesčių.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Prancuzija revoliucijos tarpduryje.

Paryzius. — Pastaruoju laiku Paryžiaus laikraščiai pradėjo daug rašyti apie didelį pavojų, koks gali būt pasekmėje dabartinio darbininkų bruzdėjimo. Darbininkų tarpe priešvaldiška neapykanta auga vis didyn.

Didžiama žemesniųjų valdzios uredninkų nutarė eiti su darbo žmonėmis ranka raudon. Neseniai buvo slap-tas susivaziavimas, kuriame išrinkta komitetas ir suteikta jam teisė reikalui pasitaikius tvirti pakomitetus.

Valdzia teipgi sutinka su ta nuomone, kad Prancuzija vėl stovi tarpduryje kruvinos revoliucijos. Kas aršiausia — karui atsitikus valdzia dabar negalėtų ant proletarijato pasitikėti, kuris nė kariauti nė dirbti nenorėtų.

Roozeveltas Italijoj.

Neapolis, Italija. — Pereitį savaitę pribuvo čia Tadas Roozeveltas, buvęs Suv. Valst. prezidentas, kuriam Neapolis parengė iškilmingą priėmimą. Uoste susirinko apie 5,000 žiopsotojų. Išreiksmui prielankumė ant daugelio viešbučių ir įvairių įstai-gų plevsavo Suvienytų Valstijų flagai.

Derybos užbaigtos.

Konstantinopolis, Turkija. — Parlamentas priėmė Austrijos pasiulytas išlygas, su-lyg kurių Turkija gaus nuo Austrijos 10 milijonų ir 800 tukstančių dolerių, kaip at-

liginimą už Bosniją ir Hercegoviną. Tokiu būdu tas klausimas jau galutinai užbaigtas.

Naujas įstatymas Činuose.

Pekinas. — Čia išėjo naujas įstatymas, kuris užgina visiemis chiniečiams priiminėti svetimų šalių ukesystę. Tie, kurie jau yra priėmę svetimų žemių ukesystę, gali grįžti atgal ir, gailėdamiesi už „nuodėmę“, vėl tapti pavaldiniais „Dangaus Viešpatijos“ (teip chiniečiai vadina savo šalį).

Sukonfiskavo orlaivį.

Paryzius. — Kadangi vokiečių orlaiviai pradėjo labai tankiai lankyti Prancuziją, tai iš Paryžiaus likos išduotas įsakymas, kad kur tik apsilankys toks orlaivis, vietinė valdzia tuojau praneštų Paryziui.

Pereitį savaitę vienas toks orlaivis nusileido netoli nuo Santenos, 20 mylių nuo Paryžiaus. Miestelio meras pri-buvo su keliais zandrais ir atrado orlaivį 3 vokiečių oficerius, kuriuos tuojau ir suareštavo. Pas juos atrasta fotografiskasis aparatas ir visokių vietų nutraukti paveikslai. Pranešta apie tai centrališkai valdžiai, kuri liepė sukonfiskuoti orlaivį.

Azevas Amerikoje.

Bejieskant garsaus provokatoriaus, Azevo, prieita net iki Amerikos. Rusiški laikraščiai tvirtina, kad Azevas dabar randasi su savo draugu provokatorium Aleksandru Veismanu St. Louis'e, Mo. Iš tenai jis ketina per San Francisco dūmti Japonijon ir pasislėpti nuo revoliucionierių kerštingų rankų. Vokiški ir angliški laikraščiai tą žinią teipgi patvirtina.

Bomba Persijoj.

Tabryzas — Kaip praneša, kareivis, prigulintis prie revoliucionierių partijos, metė bombą į vyriausijį sacho karvedį, Ain et Doleh, ir užmušė jį ant vietos.

Valdzios persekioja ex-pre- zidentą Castro.

Fort de France. — Suvienytos Valstijos išsiuntė ant pietinių vandenių 2 šarvočių: „Montana“ ir „North Carolina“. Vienas iš jų suka apie Venezuelos pakraščius, duodamas suprasti, kad Suv. Valstijos gatavos duoti dabartinę Venezuelos valdžiai paremimą, jeigu buvęs prezidentas Castro norėtų sugrįžti ir vėl paimti valdžią į savo rankas.

Antras šarvotis pribuvo į Fort de France, kur Amerikos konsuliui įsakyta sekti nelaimingą eks-prezidentą. Nuo francuzųgi reikalaujama išvaryti jį iš savo krašto.

Kada Castro pribuvo į Port of Spain, anglai jo teipgi nepriėmė. Vistai dēlei Amerikos.

Amerikai mat rupi, kad Castro nepasilikytų vėl Venezuelos prezidentu, nes tuomet jis vėl kenktų mūsų politikie-rių reikalams. Keli mėnesiai

atgal jis tenai jau rengė revoliuciją, bet pasipainiojo ligai ir jis, savo vietą pavedęs Gemezui, išvažiavo gydytis Europon.

IŠ AMERIKOS.

Muitų tarifas užbaigtas.

Savo laiku buvo rašyta „Keleivyje“ apie naują muitų tarifo sumanymo projektą t. y. Kongresmanas Payne įnešė tokį sumanymą, kad ant nekurių žalių medžiagos būtų sumažintas muitas, kas labai pagelidaujama didelių fabrikantų, o pragaistinga darbininkams. Kongresas tą dalyką svarstė 3 savaites ir galų gale, 217 balsais prieš 161 priėmė ir užvirtino, Republiškai, išskiriant vieną, visi balsavo „uz“ kas liudyja, kad tiems ponams darbininkų reikalai visai nerupi. Taigi darbininkai tą faktą turėtų giliai išdėti, kad atsiminti prie kiekvienų rinkimų.

Derybos pertraukta.

Philadelphia, Pa. — Konferencija, kuri čia įvyko tarp darbininkų ir savininkų kietos anglies, negalėjo privesti prie susitaikymo ir liko pertraukta. Paskutinis posėdis tęsėsi tikitai vieną valandą. „Baronai“ atmetė visus darbininkų reikalavimus, o paskui viešai apskelbė, kad su darbininkais negalima susitaikyti, nes tie stato per daug „augstus reikalavimus“.

Socialistai laimejo.

St. Louis, Mo. — Laikė paskutinių rinkimų čia socialistai laimejo. Balsavimas parodė, kad šiom sykiu socialistų balsai pasiskė ant 631 ir tokiu būdu d-ras Emil Simon, socialistas, liko išrinktu į mokyklų valdybą. D-ras Simon išviso gavo 66,953 balsus.

Tepliorių streikas.

Syracuse, N. Y. — Kadangi darbdaviai atmetė darbininkų reikalavimą, butent: pakelimą dienos užmokesčio iki \$3.50, darbininkai, prigulintieji prie tepliorių ir dekoratorių unijos, apskelbė streiką.

Modrzejewska paliko virš \$120,000.

Los Angeles, Cal. — Elena Modrzejewska, garsi lenkų artistė, praėjusiam ketverge užmerkė čia savo akys ant amžino miego. Valandoje mirties turėjo 67 metus. Nuo kelių mėnesių ją kankino sunki inkstų ir širdies liga, iki mirties ant galo užbaigė jos kančios.

Vėlonė gimė Krokuvoj ir tenai bus išsiųstas jos kūnas. Mirdama ji paliko suvirš \$120,000 turto. Amerikon atvyko su savo vyru 1876 me-tuose ir Californijoj nupirko ukę, kur manė sau rasti pasilsį ir ramų gyvenimą. Bet dirbti abudu nieko nemokėjo, — subankrutino. Moteriškė buvo priversta vėl grįžti prie savo amato. Per 10 mėnesių

išsilavino anglišką kalbą ir pradėjo lošti tas roles ant angliškos scenos, kurios seniau lošdavo ant lenkiškos ir francuziškos. Pasisekimą turėjo nepaprastą. Kur tik apskelbdavo jos vardą, biletus išpirkdavo išanksto. Sunkiausias roles, kaip štai: „Hamlet“ ir „Romeo ir Julia“ (Shakespeare), „Don Carlos“ (Schiller'o) ir „Marion Delorme“ (Viktoro Hugo), kurias retai kas gali lošti, ji atlikdavo kuopuikiausiai.

Strytkaris susidaužė.

Pittsburg, Pa. — Du vaikai likos užmušti, o 6 ypatos sunkiai sužeistos laike nelaimės ant strytkario, kuris išsokęs iš bėgių nugriuvo nuo aukšto pylimo į pakalnę.

Uždėjo po dolerį ant die- nos.

Chicago, Ill. — Chicagos kapitalistų esama nepaprastai mielasirdingų žmonių. Šiandienomis jie darydami statistiką darbininkų algų, išradu reikalingu uždėt nekuuriems darbininkams po ciolą dolerį ant dienos algos. Ir uždėjo. Statistiką apskelbė laikraščiuose. Sulyg tos statistikos mažiausia Chicagos darbininkų dienos alga — \$2.00. Gera alga, bet gaila, kad tai tik ant popieros. Dabar su-streikavo bakų dirbtuvė, The Pioneer Cooperage Co. Darbininkai daugiausia lenkai; dienos užmokesčio \$1.00; aukščiausia alga, kokią gauna tik išsilavinę seni darbininkai, tai \$1.75.

Pavargę darbininkai kreipėsi per telefoną į darbo biu- rą prašydami, kad pribūt or- ganizatorius, kuris sutvertų jų tarpe uniją.

Nuvyko pas juos organiza-torius J. Pierce ir pats darbo sąjungos viršininkas Fitzpatrick. „Kada aš pas juos nuvykau“ — sako Fitzpatrick, — „mano akims persistatė sujudinantis paveikslas skurdo. Išblyškė, išalkė veidai sakytė sakė apie nepanešamą jų var-gą. Žmonės iki tiek nusimi-nę, iki tiek dvasioj nupnolę, kad nemislino apie pagerini-mą savo gyvenimo. Dange-lis jų sakė, kad turi po 5-6 vaikus, o uždirba tik po \$1.00 ant dienos“.

O kapitalistai garsina, kad Chicagoj darbininkai mažiau neuždirba kaip \$2.00 ant die-nos.

Kova su užkrėsta mėsa eis per teismą.

Buvo jau anuokart rašyta apie kovą su ligota mėsa, kurią Bostonas ima daugiausiai iš Brightonos skerdyklos. Sveikatos komisija šiomis dienomis atrado Brightone daug sergančių gyvulių mėsos ir tuoj uždraudė ją pardavinėti, prie to da sustempavo: „Not to be sold“ (neturi būt parduota). Mėsa tapo parduota.

Pristatyta ant galo sargy-bą. Pereitį pėtnyčioj, kada policistas išėjo ant pietų, atvažiavo J. A. Hathaway kompanijos darbininkai ir vėl iš-vežė 2500 svarų užkrėstos mėsos. Kompanija žada būt parduota į teismą.

Kalvarija. (Suv. gub.)

Dvarponis Skrinškas parduoda valstiečiams sklypais žemę šių palivarkų: Juknelės Rosu-rso, Kirsnelės. Už margą reikalaujama po 80 rb. Kirsnelės palivarkas jau išdalintas (išrežytas) ant sklypų didžio nuo 6 ligi 30 margų.

Južintai. (Zaras. ap.)

Įli gale pas mus valstiečiaus nu-tarimai ir lietuviškai užrašo-mi. Raštininkas ir viršaitis prizadėjo ir pranešimus (pa-vestikas) rašyti lietuviškai. Bet kol kas, to dar nematyti. Lauksime. Rinkikas.

IŠ LIETUVOS

Vilnius. K u r s a i. Lietuvių Mokslo Draugijos Komitetas kovo 3 d. pagal įnešimą d-ro Basanavičiaus priėmė su-manymą — padaryti liepos mėnesį Vilniuje priėmus trumpos kursas iš Lietuvos geologijos, arkeologijos, antropologijos, etnografijos, istorijos, geografijos ir kt. Skaitymai žada būti daugiausia rusu kalba, išskyrus skaitymus apie lietuvių kalbą ir folklorą, kurie, rodos, galėsia būti lietuviškai skelbiami.

„Vilniaus Žinios“ vėl susto-jo eję. Kovo 17 dieną išėjo paskutinis numeris. Dabartiniai leidėjai laikraštį sugrazi-no pirmutinei bendrovei. Jei-gu susirinks užtektinai nau-jų spekų, dienraštis vėl bus leidžiamas; jeigu ne — amžinatilsis.

— Teismuose. Kovo 11 d.

Vilniaus Teismo Rūmai teisė antrosios Dumos Kauniškų lietuvių atstovus: prsiek. adv. Stašinskį, d-rą Gudavičių, Kum-Jį, Kupstą ir Povylį. Juos kaltino už tai, kad beatstovaudami parašė ir atspaudino „Skardę“ atsisaukimą į rinkėjus — valstiečius ir darbininkus. Tame atsisau-kime buvo nurodyta, ko jie (atstovai) Dumoje reikalauja, outent: mirties bausmės panaikinimo, priverstinio pė-mimo valstiečių naudai valdzios, bažnyčių visokių tikė-jimų ir dvarvonių žemės, Lie-tuvai autonomijos ir kt. Ant pabaigos buvo kreiptasi į rin-kejus, kad jie atstovus pa-remtų, nes tik tuomet valdzia nusileisianti. Tai už tą atsi-saukimą teismo rūmai nuteisė visus penkis atstovus vie-niems metams į tvirtovę. Nu-baudimas skaudus, ypač atsi-minus, kad už daug smarkes-nį, anot teisėjų Viborgo atsi-saukimą, buvo paskirta tik 3 mėnesiai kalejimo. — Draugė teisė ir valstietį Radzevi-čių už platinimą to atsisauki-mo. Ji nuteisė irgi mokesčiu, užskaitant atsėdėtus pirm tei-smo 6 mėn. — Atstovai apeli-avo į senatą, o kad dabar neareštuotų, tai turėjo sudėti po 1000 rb. Gynė ad. Vrub-levskis, Tarchovskis ir Zma-činskis.

Kalvarija. (Suv. gub.)

Dvarponis Skrinškas parduoda valstiečiams sklypais žemę šių palivarkų: Juknelės Rosu-rso, Kirsnelės. Už margą reikalaujama po 80 rb. Kirsnelės palivarkas jau išdalintas (išrežytas) ant sklypų didžio nuo 6 ligi 30 margų.

Južintai. (Zaras. ap.)

Įli gale pas mus valstiečiaus nu-tarimai ir lietuviškai užrašo-mi. Raštininkas ir viršaitis prizadėjo ir pranešimus (pa-vestikas) rašyti lietuviškai. Bet kol kas, to dar nematyti. Lauksime. Rinkikas.

Pasikalbējimas Maikio su Tēvu.

— Hello, vaike! Sveikinu tave su Velykom.
— Kad jau po Velykų, tėve, dabar sveikinti jau pėvelu.

— Juk patarė sako: geriau vėliau, negu niekad.
— Bet kodėl, tėve, tu toks linksmas šiadien?

— Kaip nebusi linksmas? — tuojau savo salioną užsidedu.

— Kaip tu salioną užsidedsi, kad tu pinigų neturi?

— E, vaike, prie biznio tik proto reikia, o pinigų bus įvalias. Gaila, kad aš seniau buvau kvailas, šiadien gal bučiau milijonierius....

— Tu seniau buvai kvailas, o dabar da kvailėnis! Be pinigų jis mat salioną užsidedu. Juk vienas tik laisnis kaštuoja keliolika šimtų.

— Tu, vaike, esi da jaunas ir apie biznį nedaug išmanai. Jeigu tu niekam nesakytum, tai aš tau papasakčiau kaip be pinigų galima salioną užsided.

— Sakyk, tėve, drąsiai, iš manęs juk nieks neišgirs.

— Žiūrėk, kad niekam neišplepėtum, nes čia slaptas dalykas. Aš kalbėjau su bravarinku, kuris apsiima išpirkti man laisnį, uždėti salioną ir duoti alų. Ar dabar supratai?

— Tai salionas bus bravarinko, o tu busi tik tai jo bernu.

— Kad tu, Maikie, vis da nesupranti. Salionas bus ant mano vardo ir aš busiu bosas. Bravarinkas pinigų turi, už alų iškalno jam nereikia mokėti; kiek išparduosiu, už tiek ir užmokėsiu. Jeigu gerai seksis, tai greitai laiku jam ir už laisnį atiduosiu. Bet aš jam turiu prizadėti, kad alų imsiu vien tik iš jo bravoro. Nors iš pradžios jam reikės išdėti porą tukstančių, bet paskui tas sugrįž su dideliais procentais. Jam bus gerai ir man gerai. Po plynų bus gyvenimas!

— Nesidžiauk, tėve, iškalno.

— Kodėl nesidžiaugti? Gaušiu socialiai atsigerit alaus; pamatysiu, kaip aš greit atsigausiu! Pasisūdinsiu sau puikų siutą, — žiūrėk, koks iš to senio bus sportas! Ir 19 metų vaikinai nesulysygs. Tuomet ir mergos pradės apie mane laizytis, ir galų gale da aš apsišviesiu ant senatvės.

— Gal kokią grinorką ir prigautum, tėve; bet kaip tik ji apsiūrėtų, kad tavo nosis šalta, tuoj pradėtų su kitais mylėtis.

— Tai kas man dabar daryt, vaike?

— Apie salioną, tėve, nesvajok, nes tai nepanešamas jungas; tu dabar nieko neturi ir niekas tau nerupi, o biznieriui budams, busi vergu. Tavo amžius jau neilgas, užbaigsi jo dienas be rupešcio. Apsivesti ant senatvės tau teipgi nelinkiu.

Kad einu pro tavo namą.

— Pagal H. Heine „Wenn ich an deinem Hause“.
Kad pro tavo aš namą
Iš ryto einu gatvę,
Kaip tad' man linksma, mergelė,
Kad lange matau aš tave.
Tu juodoms savo akims

— I mane žiūr skersai
„Kas esi tu? Ko reik tau?“
Ko čia i mane žiūrai?
Aš tau esu veikas —
Dėl žmonių dirbu garbės.
Garšiai skamb' vardai didvyrių,
Mano ir tarp jų skambės.
O ko man reik, mergelė,
Reikia daug kam mūs šalyj.
Skaudai ne vieng kankina,
Skaudai ir mano širdij.
S. M.

Mamona. (Feljetonas.)

Skaitytojai, jeigu tu girdėjai pasaką apie žydų galingą Samsoną, kuris suplėšė seną liutą, kaip katinas pelę, gal pamislijai sau, kad tai buvo baisiai tvirtas žydas! Teip, jis buvo galingas. Tačiau prieš Mamonos galybę jis tik tai dulkė.

Jeigu tu pažinojai Herkulesą, kuris užmušė daug-galvę Hydra, kuriai vieton vienos nukirstos galvos išaukavo dvi, gal mislijai, kad jis visą pasaulį galėtų apverst. Teisybė, buvo tai velniškai drąsus graikas, bet Mamonos ir šėšelio jis nusigąstų.

Ir kaip pasaulis yra ilgas ir platus, pereik jį skersai ir išilgai, tu persitikrinsi, kad jis visas mamonai tarnauja.

Jeigu tu matei, kaip liutas uždarytas geležinėj kletkoj draskosi ir bliauja perkuniškiu balsu, gatavas viską suplušyti, tu gal mislijai, kad jo niekas išgaudinti negali. Bet ar tu patėmyjai, kaip laike to įsūtimo įeina kletkon žmogus su raudona geležia — ir liutas baimėje sutirpsta. Iš žiauraus, draskansio milžino, palieka drebant, nekaltas avinėlis.

Ir kaip liutas nusigando ir suminkštėjo prieš raudoną geležį, lygiai taip pat nusigąsta ir susiminkština didžiausi kietširdžiai ir didvyriai išvydę Mamoną.

Vargas tam, kurį Mamona apleidžia. Toks žmogus jau nieko nevertas.... Bet kitas dalykas, jeigu ji ką pamylės.

Štai 3 metai atgal, vienas Mamonos numylėtinis, vardu Harry Thaw, nušovė kavinėj tula artistą. Pagal Suv. Valstijų tiesų jis turėjo būt pakartas. Bet kas išdrįs tokiam „džentelmanui“ kilpą ant kaklo nerti? Dievas galėtų už tai sunkiai nubauti! O kaip čia vėl mamona paniekinti? Svarstė teismas, svarstė, advokatai galvas suko, suko, ir joki būdu neišdrįso pasmerkti Thaw ant pakorimo. Sunkus tai buvo darbas, — tiesos sako: „Gyvastis už gyvastį!“ Negalima ir tiesų lauzyti. Juk ir jos Mamonos krutimis išauklėtos. Po velniais keblus dalykas!.... Bet ar advokatai tik dėl mados galvas nešiotų?.... Jie išgalvojo taip, kad ir oška būtų čia ir vilkas sotus. Thaw liko pripažintas bepročiu, o tokio jau ir tiesos nereikalauja karti. Dabar jis gyvena ir prie geros progos galės kita artistą nušauti, o miss Mamona jį vėl išgelbės.

Laimingas tas, kurį miss Mamona myli!....

Tris savaitės atgal, Auburno kalėjime likos nuzadyta Marija Farmer. Pas ją buvo aiškus apsiereikimas sumišimo proto, o vienok nuzadyta. Nuzadyta dėlto, kad buvo neturtinga — Mamonos apleistu.... Moteriškė dasizinojus, kad jai reiks atsikirti su mylimu vyru, palikti brangiausią savo turtą — mažą kunkidį, prašė, kad nors jį paaukešius į grabą idėtą, o prieš pat mirtį norėjo paskutinį sykį su jais atsiveikinti, bet ir tu paskutinį jos prašymų neįspildyta. Ji mirė.... mirė vardan tiesos! Vardan tiesos teismas papildė legaliską piktadarystę.

Šioj, Mamonos galdynėj višai mat buna.

Vėjabrolis.

KORESPONDENCIJOS

Schenectady, N. Y.

D-ste šv. Kazimiero buvo užkviestus kun. Zydanavičių iš Amsterdam, N. Y. delei išklausimo velykinius išpažinties. Po išpažinties kun. Zydanavičia pasakė graudų pamokslą. Girdi, „aš matau, kad jūs čia ne visi susirinkot, iš jūsų daug yra atsalusių, iškrypusių iš teisingo kelio. Kaip aš girdėjau, tai jūs traukiate visokius negerus kalbėjimus ir visokius negerus laiškus skaitot!“ Tik nepasakė kurie geri. Mat kunigėliui gaila, kad nevisi jam nunešė savo dolerius. Da pasakė: „Už tai, kad jūs praėjusiais velykinei neparsikvietėt kuniga, tai jūs dievas nubaudė — darbai sustojo, per ką jūs daug turit vargų panešt. Aš girdėjau, kad jūs turit namą nusipirkę — ar negeriau būtų, kad jūs jį įdievo namą apverstumėt?“

Shenectado lietuviai nemazai darbo padėjo, kol tą namą nupirko ir perdėjo į svetainę, o dabar kunigėlis nori sugriauti jį, idant padaryt dievo namą ir užrašyt jį airių vyskupui, ir kad jis jį valdytų, o ne Shenectado lietuviai. Tai matot, kaip mūsų kunigėlis darbuojasi! Jau mat tas nemalonu, kad mes turim svetainę, turim kur susirinkti, pasimokyti. Dabar jau antras mėnuo, kaip laukosi du sykį į savaitę mokytojas ir mokina lietuvius anglų kalbos, kuri kiekvienam šioj šalyje yra reikalinga.

Neseniai susitvėrė šia moterį draugystė, po vardu „Birutė“, kuri mokinas lošt teatru „Gudri naslė“ ir viršmėntam name daro bandymus, už ką jiems nieko neskaityta. Loš po Velykų pirmą subatą; su teatru bus ir balius, nuo kurio pelnas eis į jų pašelpos kasą.

Darbai pas mas jau nuo dviejų metų silpnai eina, bet neužligo, turbūt pasitaisys. Dievo Sunus.

Haverhill, Mass.

Ilgiau negaliu kentėti, matydamas toki ištvirkimą mūsų miestelio lietuvių. Tai tikri sėlmiai, paklydėliai!

30-tą kovo čia atvyko trys kunigėliai, idant nuvalyti lietuvių nuo griekų, bet ach, dievelėliau, kas ten atsitiko! Kada vienas iš kunigėlių prakalbėjo, sakydamas: „Štai atsivežėm tarbelę kordūkių, kurias turėsite pirkt, norėdami atlikti velykėn. Kortelė kaštuos tik tris dolerius!“ Kunigėlini tą pasakius, pasidarė didžiausias armideris! Vienas paklydėlis tuojau atsistojo prakalbėjo: „Jes čia atvažiavot prisiplėsti pinigų, kad paskui su mergoms pragert negausite, sako, eikit į fabriką užsidirbkite po 3 dolerius, tad pamatysite, kaip lengvai jie pareina. O dabar atvažiavot ir duok jiems po 3 dolerius. Nėr durnių!“ Dievuleliau brangus, tikri ištvirkėliai! Bet tai da neviskas. Vienas iš kunigėlių išdrąsines pasakė: „Nereikaukt, nes paėmę už ausų išmesim laukau“. Tada vienas iš paklydėlių atšovė: „Ir tu turi pusėtinas ausis, ne tik aš vienas!“ Iš minios pasipylė karšti žodžiai. Gal būtų ir peštynių buvę, bet ant laimės pribuvo francūzų kunigas, kuris vos perprašė minią, kad dovanotų kunigėliams. Tada minia paklydėlių spaudydama išsiskyrė, liko vos tik kelios bobelės ir pora dievobaimingų vyrų.

Istikrųjų sakau, verta bariti tuos paklydėlius už tokius darbus. Mat koki kytruoliai Jie norėjo, kad kunigė-

iai uždyk darbuotus. Dabar tebuva be išpažinties, kaip..... Ot, ir gerai tiems sėlmiams! Oh jūs, žmonės, žmonės! turbūt ir poteriūs užmiršot ir nepamislinat, kad reiks mirti! Bet apsigausit. Kada išvysit baises pragaro kančias ir daugaus grožybes, tada gal nesigailėtumėt nė po penkis doleris už išpažintį! Bet bus jau pėvelu. Bet ką čia ilgai pasakoti, bene jie klausys mano žodžių. Paklydę žmoneliai, amžinai paklydę! Man net pilvas pradėjo skaudėti iš nusiminimo.

Davarka.

Bayonne, N. J.

Tautiškas susipratimas tarp čionykščių lietuvių neaukščiausiai pakilęs, vienok daugumas tautiečių visgi zengia pirmyn. 36 kuopa L.S.S. pastaruoju laiku pradėjo plačiai darbuotis tarp vietinių lietuvių.

Vasario pabaigoj buvo prakalbos. Kalbėjo F. J. Bagočius.

19 kovo s. m. per varduves J. Januškevičiaus ir jo sunaus Juozuko, susirinko keletas svečių, ir kad pažymėti savo varduves kokių nors geru pamėnėjimu, draugai sumetė po keletą centų, viso \$1.50, ir nutarėm vienam iš draugų užrašyti laikraštį „Keleivis“ ant metų. Padarėm laimikį, katras laimės, tas gaus laikraštį „Keleivis“ per metus dovanai. Laikraštį laimėjo A. Lukaitis.

Brangus „Keleivio“ skaitytojai! Jeigu mes kognas pažymėtum savo varduves, užrašydami laikraštį arba kokią knygą, beabejonės padarytumėm daug gero.

Mes visi gerai zinom, kad žmogus tik per skaitymą gerų laikraščių ir knygų gali apsišviesti ir nusikratyti nuo savęs išnaudotojų jungą. Suprasdami svarbumą mokslo ir reikalingumą mūsų tautai mokyti vyrų M. Januškevičienė užmanė, kad pėsčiai paaukautų keletą centų į „Aušros“ fondą, kuri šelpia moksleivius, ką svečiai ir išplėdė.

Vardai ir aukos pasiūsta „Lietuvos“ redakciją. Auksautojams išariu širdingą aciu.

J. Januškevičia.

Newton Upper Falls, Mass.

1 d. Balandžio draugystė šv. Juozapo buvo parengusi prakalbas su tikstu sutverti parapiją ir statyti bažnyčią. Kalbėtojus duvo užkviestus iš So. Bostono, kurie ir pribuvo. Žmonių prisirinko beveik pilna svetainė. Pirmutinis kalbėjo Dr. F. Matulaitis, kuris savo rimtoj kalboj nurodė publikai reikalingumą organizacijai: toliaus aiškino apie lietuvių darbininkų nesupratimą ir priminė merginoms bei moterims, kad nepasilikytų kitų tautų užpakalyje.

Antras kalbėjo „Keleivio“ redaktorius, kuris savo kalboj nurodė reikalingumą parapijos saujalei žmonių, nes tai būtų nepanešamas jungas, ir labai būtų neįsimintinas darbas dėti jį ant savo sprando. Toliaus ragino sutverti knygynėlį ir mokyti, lavinti savo protą, o jeigu atliko da koks centas, tas pasidėti ant senatvės, o ne bažnyčiai statyti. Čia, sako, mūsų ne tėvynė, ryt-po-ryt galės fabrika subankrutyti, galės sudegti, o jūs iš bažnyčios tuomet duonos nevalgysit, turėsite ją pakilti ir keliauti sau kitur darbo jėškoti. Už tuos teisybės žodžius aš kalbėtojas išariu širdingą aciu! Po prakalbų draugystės komitetas nebežinojo nė ką bedaryti, kad nepavyko sutverti parapiją.

„Tai, sako, pasėjom vikius su žirniais.... tik ant niekų mūsų storonė“. — Bet aš tikiuos, kad dabar ir mūsų miestelio lietuviai pradės kilti iš miego, kuriame ligšiol miegojo; išgirdę geras prakalbas gal ne vienas susipras.

Teisybė Mylintis.

Lawrence, Mass.

No. 14 „Keleivio“ p. Lawrence'ietis rašo apie čionai atkeliavusį iš Valparaiso studentą ir jo darbavimosi. Kadangi kito tokio čia negirdėti, tai manau, kad tai buvo po mano adresu. Todėl klausiu pono korespondento, kada ir prieš ką aš pasivadinau studentu? Nors galėjau ir turėti pilną tiesą ant to, kadangi ir šiadieną lankau Lawrence Commercial School, vienok nemislinau ir nemislinu studentu vadintis, nes iš to nė man, nė kitiems jokios naudos negali būt. Teip puikiai p. Lawrence'ietis išmislino, kaip iš negimusių numirusių padaryti. Jis sako, kad prieš Kudirkos apvaikščiojimą buvo plačiai išgarsinta, kad kalbės garsus studentas. Tas yra be gėdiška melagystė. Buvo pakabinti apgarsinimai, bet vieni nebuvo minėta kaskalbės. Nuėjęs svetainėn paprasčiau rengėjų, kad kitaip neperstatytų, kaip tik vardu. Teip ir buvo. O kad atsinešiau pundelį popierių, tai tiesa. Pagal darbo mat turi būt ir įrankis. Juk ant prakalbų negalima neštis kirvio arba lopetos.

Kaslink mano prakalbos, tai padaręs įžanga skaičiau apie V. Kudirkos gyvenimą. Laikė skaitymo, kada publikos buvo pilna svetainė, negalėjo visi užsilaikyti ramiai, vedėjui stabdant publiką, reikėjo ir man sustoti skaičius. Tas turbūt p. korespondentui ir pasirodė mano klaidžiojimu. Pabaigus skaityti buvo kalbėta apie „Kudirką, Vaiciaitį ir apie dabartinį vargingą padėjimą mūsų lietuviškų moksleivių, perskaičiau ir laisną, gautą nuo studento, o jokio lapelio iš Spartako knygutės nebuvo skaityta, ir apie skutimą bulvių niekas neminėjo. Toliaus buvo kalbėta apie vertę mokslo, kaip su juomi galima kovoti už geresnį būvį ir žengti prie naujos idejos, priešocializmo.

Tas ir suardė p. korespondentui visą prakalbą. Užmetimas, buk aš mokslą kumsčiomis dalinu, teipgi neteisingas. Kur ir kada tas buvo? Mokslo po prievarta niekam nebruku, nes jo pats mažai turin, todėl daugiausia mokiuos ir jis man netoks pigus, kaip Lawrence'ietis mano.

Toliaus jis sako, kad aš ir karčemos duodu lekcijas. Norėčiau žinoti, ką tas reiškia? Gal tai užmetimas, kad aš darbą turėjau karčemoj. Aš tik duoną sau tenai uždirbdavau, bet jokių lekcijų niekam nedaviau. Kritika yra geru daiktu, tik turi būt teisinga ir su rubežiais. Bet p. Lawrence'ietis užsiuolimas vien tik iš ypatiško piktumo. Yra naudingos daiktų rašyti į laikraštį, ir tą patį V. Kudirkos vakarą reikėjo tuojau aprašyti, kas ir apie ką kalbėjo; žmonės dėjo aukas, kas jas davė, kam ir dėl ko? Bet p. Lawrence'ietis korespondencija neteisinga ir žemiau kritikos, ant ko ir atsakymo nevertėjo duoti, bet aš parašiau tik dėl to, kad kitą sykį rašant tamista atsidadytum akis ir atsikrapštytum ausis, o kaip ką kas sako ir pamatysit ką kas daro, tai tik tada imk plunksną ir margink į laikraštį, o ant dabartinio tamistos parašymo aš visai nepaisau.

R. P. Kentra.

Baltimore, Md.

Tulas laikas atgal buvo garsinta apie Baltimorės rubsiuvių streiką Strouso dirbtuvėse ir kad niekas neužimtų streikuojančių darbininkų vietos. Taigi šiadien pranešu, kad išstreikavus 7 savaites ir matant, kad bus sunki kova su ponu Strousu, darbininkai pradėjo taikytis. Ir tokiu būdu sugrįžo dirbti beveik ant senų išlygų tik tiek, kad prašalino visus streiklaunius iš dirbtuvės, kurių tarpe buvo ir keli lietuviai; bet tokiems tamsunams reikia atleisti. Nors jie ir verti papeikimo už tokį darbą, bet gal kada susipras.

Darbai po straikų eina gerai ir iš kitur pribuvusiam darbas nesunku gauti, bile tik unijistas. Neunijistams darbas sunku gauti, o ypač tiems, kurie buvo užėmę vietą laike streiko. Dabar neponas Strousas jų neprimia dirbti, liepia palaukti, kada vėl jo darbininkai streikuos, tai tada jie gaus darbą. Matot, koks yra padėjimas streiklaunio! Jį net ir kapitalistas išjuokia.

Teipgi istaria širdingą aciu Baltimorės Lietuvių Independent Uniją visiems, kurie aukavo laike streiko ir padėjo kovoti su kapitalistu.

Nuo Brooklyno Lietuvių unijos gauta.....\$202.19
Baltimorėje nuo lietuvių surinkta.....\$1.426.57
Balt. nuo žydų.....\$604.14
Kitokių pribuvimų \$45.00
Viso labo \$2.277.90

Ismokėta benefitų ir kitokių mokesčių laike buvusio streiko.....\$2.268.73
Unijos izde lieka \$9.17
Unijos sekr. W. Chepaitis.

New York City.

Šią žiemą Newyorkiečiai turbūt daugiausia veikė. ne gu kada pirmiaus. L.S.L. 52 kuopos draugai sumanė dėl pasekmingsnio apšvietos platinimo pakviesti į talką Lietuvių Politikos Ukėsų Klubą, kad rengti prelekcijas suvienytoms pajiegoms, prie ko L. P. U. Klubo nariai pristoję, ir atsibuvo jau kelios prelekcijos. Prelegentu apsiėmė visuomenei gerai žinomas veikėjas drg. J. Perkunas iš N. Y. Kovo 14 d. buvo skaityta „Rinkimai šalies urednikų, — kaip jie atsibuvo ir ko iš jų bepasitiktė“. Tema buvo gana žingeidi ir rodos, klausytojai buvo pilnai užgaudinti, ką liūdpjo gausus delnų plojimai. Išsiaiškino, kad šitie rinkimai atsibuvo negėtinai teisingai, užtai, kad viešpataujant „panikai“ žmoneliai buvo priversti keltis iš vietos į vietą, ir daug balsuotojų neturėjo teisės balsuoti, už tai, kad paskyrta laiką neįbuvo vienoj vietoj. Teipgi išsiaiškino, kad prieš rinkimus republikonų partija išleido virš pusantro milijono dolerių ant alaus ir ilgų cigarų, už ką pirkto sau tamsių darbininkų balsus. Dabar gi, laimėjus, ji stengsis atlupti dvigubai. Demokratų partija agitacijai išleido suvirš 90 tukstančių. Toms partijoms pinigų aukavo didžuturčiai, tikėdami, kad kaip išrinkus prezidentą iš republikonų ar dem. partijos, galės ir vėl išnaudoti proletariją. Teipgi buvo reprezentuota ir darbininkų partija, „Socialist Party“; šį ir varė gana karštą agitaciją, kuriai išleido 41 tukstantį dol. Šios aukos įėjo daugiausiai ant prakalbų, vazinėjant E. V. Debs'ui ir kitiems garsiems darbininkų uztarėjams. Teipgi nurodė ir dabartinio prezidento p. Tafto darbus, kuriais pirmiau atsitymėjo link

darbininkų klases, kaip „injunction“ tėvo, ir ko iš jo gal darbininkai tikėtis. Taftas yra, buvo ir bus tik turčių uztarėjas, o darbininkų engėjas. Palengvinimo dardiniukų buvio ir vėl per keturis metus nėra ko tikėtis. Pasakaita traukėsi apie pusantros valandos. Gaila, kad klausytojų tesusirinko vos į 30 ypatų.

Trečia paskaita atsibuvo 21 kovo. Tema buvo „Mokesčiai — kaip jie surenkami, išskirstomi, kas juos sudeda ir kas jais naudojasi“. Šira prelekcija buvo teipgi gana įdomi; prelegentas istoriskai nupiešė, kada ir kokių būdu atsirado mokesčiai ir kaip jie yra sunaudojami. Senovės laikuose nebuvo mokesčių, nes dardiniukai nebuvo organizuoti; vėliaus, kada jau prasidėjo karės, tuom laik prasidėjo ir mokesčiai; bet išpradžios mokesčius mokėdavo ne pinigais, nes tuomet nebuvo jų. Da vėliaus, Grekijos galdynėj, 400 metų prieš Kristų, jau mokesčiai pradėjo eiti į galę, nes žmonės pradėjo tikėti jau į karalius, valdonus; da vėliaus, feodalizmo gadinėj, mokesčiai buvo mokami jau laikinoms valdžioms, tai javais, tai vyrais, kurie turėjo eiti į karės ir t.t.; da vėliaus, įvykus daugiau karių ir pri-trukus vyrų, prasidėta pinigais mokėti, kas pasiliko iki šiai dienai. Teipgi nupiešė Suv. Valstijų netiesioginius mokesčius. Idant neužimti laikraštje daug vietos, paduosiu tik apie du dalykus, būtent: rukymą ir alkoholinius gerimus, už kuriuos žmonės užmoka milžinišką sumą pinigų, netiesioginiu būdu, t. y. einant per privatiskas rankas. 1907 m. surukytą už 78 milijonus dolerių, 1908 m. išgerta alaus 60 milijonų bačkų ir žmonės pragėrė 231 ml. dolerių.

Varguolis.

Montreal, Canada.

Darbai ir pas mas eina blogai. Miestas nemazas, žmonių daug yra be darbo. Lietuvių čia gyvena apie 130 šeimynų ir apie kita tiek pavienių. Vie-ni iš jų dirba vargonų dirbtuvėse, kiti geležinėse, o tretii — niekur.

Nors ir neskaitytinas čia lietuvių burelis, bet gyvuoja net kelios draugystės: šv. Kazimiero, Lietuvos Kunigaikščio Vytauto Klubas, L.S.S. 84 k., S.L.A. 184 kp. ir T.M.D. kp. Šalia to yra da čia ir parapija, bet kunigėlio savo neturim. Taigi kovo 29 apsilankė pas mas dvasiškas tėvelis, kaip jis save iš lenkiško vadina, — kun. Milukaitis, bet lietuviškon kalbon išvertus, turbūt išėitų Milukas, nes kaip tik perzengė bažnyčios slenkstį, tuoj pradėjo keikti pirmėivius, kaip laikraščius, knygas, jų skaitytojus, rašytojus ir išleistojus. Paskui pradėjo girtis, kaip jis Pensilvanijoj kariavo su cicilistais ir visiems išpėrė kailį (o išpėręs kailį ir pats pabėgo. Turbūt pabugo, kad jam „cicilistai“ neišpėrų. Suv. Valstijose jam jau perankšta: nusidangino į Canadą darbininkų dolerius meškerioti. Red) Ant rytojaus vėl kalbėjo ir vėl keikė pirmėivius. Išpludęs, prakeiktais išvadines, 31 kovo išsidangino.

Kaip neišmintingi mes, lietuviai, esame. Atvažiavo kas zin iš kur ir koks neprausta-burnis, tuojau čia be kepurų priimam. Neprašytam svečini, o ypač tokiam, kaip ponas Milukaitis, visuomet vertėtų savo duris uždaryti.

Prusinis Juozas.

Popas ir Velnias.

Toli, toli, tarp ežerų ir kalnų, už nepraėjusių metų, yra miestas Nežiniškiai. Kadangi per balas ežerus ir kalnus sunku prie jo prieiti, tai mažai kas apie jį nežino, o todėl turbūt ir vardas jam duotas Nežiniškiai. Tarp vietinių gyventojų yra pavadas, kad 5,000 metų prieš Kristaus gimimą tenai buvus lietuvių sostapilė. Ir šiandien tankiai bulves kasant jie atranda mūsų protėvių kultūros likučius, kaip štai: molinius knypkius, kunigaikščių vyžas, ir šen-ten pasitaiko da supuvęs kiaušės kaulas, kas liudyja, kad lietuviai ir tuokart kiaušieną jau valgė.

Gerai lietuviams tenai gyvenosi. Rusiško caro tuomet da nebuvo, vokiečiai buvo da negimę, apie lenkus teigti nieko negirdėjo, o žydai kad ir buvo, tai per balas eiti bijodavosi vilkų. Ir teip, lietuviai nieko neskrandė, nieko nesusirūpino, gyveno sau laimingi ir garbino savo Perkūną.

Bet štai, kažin iš kur atsibeldė lenkai, paskui rusai — ir prasidėjo kruvinos karės, kurios tęsėsi per istisus šimtmečius. Nors lietuviai buvo narsūs kareiviai, ir vienas iškirsdavo po 50 gūdų, tačiau tie nuolatini susirėmimai sunaikino jų spėkas, ir jie, apleidę savo sostapilę, ištraukė kitur. Nuo to laiko tenai apsigyveno rusai.

Anais metais, prieš pat Rusijos revoliuciją, tulas vokiečiai, vardu Herr von Niemand, uždėjo Nežiniškiuose dievų fabriką, kurių daugiausia sunaudodavo rusiški misijonieriai Mandžurijoje. „Ypač jų daug reikėjo prasidedant revoliucijai, kada sykiu užgimė ir bedievybės srovė, kuri i trumpą laiką, kaip jurių banga, perėjo per visą šventą Maskoliją ir daug sugadino tikinčiųjų. Idant palaikyti griuvančią pravoslaviją, arba kaip ją iš gramatikos vadina — caroslaviją, valdžia pirkė tuos dievukus ir po visus užkambarius dalyjo žmonėms dykai. O Rusija plati — dievų reikėjo daug. Niemand savo fabriką dvigubai padidino, ir da negalėjo visų užsakymų išpildyti. Paleido fabriką dieną ir naktį. Nauji užsakymai vis plaukė.

Bet štai vieną gražų rytą paplito po visą Maskoliją proklamacijos, kad žmonės tuos dievus verstų į mešlyną, nes juos dirba toks ir toks liuteronas, netikėtis, tie dievai nešventyti ir t.t. ir t.t.

Ir pradėjo žmonės nebeimti jų daugiau. O už nedėlios buvo jau pilni šiukšlynai tos gerybės.

Tuojaus ir darbai pas Niemandą sumažėjo. Bet vokiečio galva ne iš molio. Jis tuojaus kreipėsi su nusizeminimu pas oberprokurorą švenčiausiojo sinodo, idant pastirtų jam gerą popą šventyti dievus. kaip tik išėjo jė iš formų. Prizadėjo ir cerkvėje pastatyti su aukštu bokštu. Oberprokurorui to tik ir reikėjo. Jis mielai ant to sutiko ir greitai laiku prizadėjo surasti atsakančią šventiką.

Ant rytojaus laikraščiuose skambėjo šitokio turinio pranešimas:

„Tikrieji Rusijos žmonės! Priešai mūsų tautos, tėvynės ir šventos tikybės, nesidrovėjo šiomis dienomis išniekinti tą švenčiausią dovaną, kurią visagalis mūsų caras malonėję paauskanti žmonėms. Neklausykite jų sėtonų! Jie nori sugriauti visą dabartinę tvarką, caroslaviją tikybą ir šventas mūsų cerkves. Bet ne jų tai galybė. Caroslavija plėtojasi, o cerkvės auga, kaip grybai po lietaus. Nežiniškių mieste yra stebuklinga vieta, iš kur paeina visi stebuklingi paveikslai. Jūs privalot juos guodoti. Kas laikys tokį pavaveikslą savo namuose, prie to joks velnias nepristos. Tenai tuoj bus pastatyta cerkvė, ir visi tie paveikslai bus ant vietos šventinami. Kas juos gaus, tas be pasporto į dangų bus priimtas. — Oberprok. Negodijev“.

Praslinko du mėnesiai laiko, ir cerkvė buvo jau gatava. Atvažiuo popas Kanallja Durakovič Tolstopuzi. Žmonės kalbėjo, kad ta pavardė paeina nuo žodžio „tolstaja puza“ (storas pilvas), nes popas turėjo nepaprastai didelį pilvą, teip kad neparišęs negalėjo nė sakyklon įlipti. Bet dokumentai rode, kap jo ir tėvas vadinosi Tolstopuzi, kuomet jo pilvas buvo visai prie nugaros priaugęs.

Na, tiek to su jų pilvais. Kanallja Tolstopuzi greitai pagarsėjo Nežiniškiuose savo pamokslais. Kaip iškarščiuoja, budavo, tai minkštaiširdėms bobelėms ašaros net per blauzdas tekėdavo. Darbininkai paliko daug nuolaidėsi savo ponui prie darbo, kaip tik popas juos įbaugino velniais. Džiaugėsi fabrikantas ir dėkavojo Kanalljai už jo darbų lietuvių, o

šis da smarkiau rekdavo, da baisiau gąsdavo velniais ir pragaru nepaklusnuosius.

Vieną pavasario nedėdienį, kažin su kokiais reikalais pasipynę Nežiniškiuose velnias. Pamatęs naują cerkvę, užėjo jis „Sveika Marija“ sukalbėt už savo tėvų dušias. Nors nuo liucipieriaus buvo įsakyta veikia sugrįžti, bet velnias buvo da jaunas, užsižiojo ant mergų ir užmiršo apie viršininko įsakymą. Tuom tarpu popas įlipo pamokslą parapijonams sakyti. Ir tuoj pradėjo apie velnius ir pragarą. Velnias klausosi, trauko pečiais, raito uodegą, nė kaip negali suprasti, apie kokius velnius ir pragarą čia eina kalba. Jo tėvynėje nieko nėra panašaus. „Nejaugi da būtų kur ir kitas pragaras, kiti velniai?“ mąsto sau velnias. „Geografija, rodos pažįstu gerai, ir astronomijos mokinaus, bet apie kitą pragarą ir velnius visai negirdėjau“. O popas tuom tarpu keikė, net garas ėjo iš pilvo. Ant galo velnias jau suprato kamė dalykas. „Na tu, šuns vaiki, aš tau parodysiu!“ Sumarmėjo jis sau po nosia ir tankiai ėmė uodegą sukiut, kas liudyjo, kad velnias labai išsirdes.

Kaip tyčia ant to nedėdienio popas buvo pasirengęs prie ilgo ir karšto pamokslų. O kadangi dėl drąsos buvo išmėvęs gerą saiką spirito, tai žodžiai vėrtėsi kaip iš kubo. Velnias, matyt netekęs kantrybės, pradėjo artintis prie sakyklos. Tuom tarpu popas užbaigė ir pamokslą. Linksmas, kad gerai išėjo, skubinosi namo pas pačią. O čia velnias iš užpakalio netikėtai — kapt už apykaklės ir laiko.

— Kas tamista? Ko nori? — su išgąsčiu popas užklauso, pajutęs kietus velnio uagus ant savo sprango.

— Aš esu velnias, vardu Jokubas, o ko aš noriu, tuojau tamista žinosi — atrėmė velnias popui.

Popas rikteliu dėjau „po matuške“, kad greitai paduotų krapilą ir viedrą švešto vandenio. Bet velnias, nieko nelaukdamas, užsivertė sau popą ant pečių ir, išpykęs ilgus savo pirštus į bardą, tuoj dingo.

Parapijonai girdėjo tik kelis užkūmusius popo žodžius:

— Pons velue, pons Jokubai, leisk paskutinį sykį prieiti nors prie pačios....

Ir nutilo viskas. Nežiniškiuose pasidarė bausis sumišimas. Iki vėlam vakarui bobos bėgiojo iš namo į namą pasakadamos, kaip velnias nešė popą iš cerkvės.

Buvo jau pavakaris. Iš dangaus rūmų dingo kažin kur šviesi saulutė; išnyko gražus, žmogaus aki svaiginantis gamtos paveikslas, išnyko ir skaisčiai mėlynas dangus. Viskas paskendo dūmuose. Pasigirdo apkuriantis beldėjimas. Pasirodė aukšti kamina: jie vėmė iš savęs kokią tai tirstą, juodą masą ir raudonas kibirkštis; o garas, tartum padukusieji žalciai, šniūkštė visais pakraščiais. Buvo tai didelė geležinė fabrika. Čionai velnias atnešė popą ir, pastatęs jį ant aukščiausio kamino, tarė:

— Klausė mane, ko aš noriu? Aš noriu tau parodyti tikrąjį pragarą. Ar tu matai kiek čia dūmų, kiek čia smarvės, o žmonės tuomi turi kvėpuoti. Ar tu jauti, kaip žemė dreba po gariniais kūjais? Ar tau sapnavosi kada nors toks bausis papeikslas?

Kanallja Tolstopuzi tylėjo.

— Dabar i liejki! — pridėjo velnias ir, paėmęs popą už kojų, nusileido į kamina ir per pečių ištraukė jį, kaip kaminukrėtis sluotą, visą suodina. Ten pusnuogi žmonės, su apdegusiais veidais, išblyškę nuo karščio, nešiojo ištirpintą geležį ir liejo į formas. O karštis buvo nepanešamas. Popui ištelo stovint tūkai pradėjo sunktis.

— Leisk mane, tamista! susimildamas leisk, aš čia numirsiu! — su ašaromis maldavo popas.

— Ne sutirsi, tamista! Da valandėlė! — ramino velnias. — Juk čia žmonės dirba visą amžių.....

Paskui nuvedė velnias popą į kalvę, kur katik dėjo ant priekalo milžiniško didumo įkaitintą geležį, o pečiuose tik už baltai-geltona liepsna. Popas iš pirmo pažvelgimo norėjo bėgti, bet velnias jį prilaukė ir da arčiau pritraukė prie priekalo. Tuom tarpu nupulė garinis kūjis, o kibirkštis apipylė visus darbininkus.

Popas jau nieko nekalbėjo, tik žėgniojosi.

— Kaip tau čia patiktų visą gyvenimą praleisti? — paklausė velnias popą, bakstelėjęs jam kumščia į pilvą.

— Galingas viespatie — atsiliopė popas — Knumi aš tamistos didybėi nusidėjau? Už ką iš manęs tyčiojiesi?

— Che-che-che! — ironiškai sukvatojo velnias. — Tai da neviskas; koliansime toliau, jūsų šventenybė. Parodysiu, kaip žmonės kasa anglis

(Toliaus bus.)

Laiškas Redakcijai.

Guodojama Redakcija! Malonėkit patalpinti mano laišką į jūsų gerbiąmąjį laikraštį.

14 numerį „Tėvynės“ p. Žemantauckas guodžiasi, bukas jo ypatą melagingai perstačius, nurodydamas 13 numerį „Tėvynės“, kad jis man legitimacijos blanką atsiuntė 12-tą dieną kovo. Jis už tai mane pavadina net begėdišku melagium. Jis teisinasi, kad man blanką pasiuntęs 6 d. kovo ir sako, kad buvo įvalias laiko ta blanką jam sugrąžinti iki 13 d. kovo. Štai, dėl geresnio paliudyjimo, prisiumė „Keleivio“ redakcijai ir to laiško konvertą. Konvertas liudyja, kad p. Žemantauckas meluoja, nes laiškas ne 6 d. kovo išsiųstas, bet 8. O i Springfield, Ill. pribuvo 10 kovo naktį. Pačiorius man buvo laišką atnešęs kovo 11 d. po pietų, bet aš buvau darbe, tai laiško nepalikau, nes laiškas buvo registruotas. Kitą dieną, eidamas darban, turėjau palikti raštelį, idant perduotų mano moterei. Taigi laišką aš gavau 12 d. kovo. Aš Žemantauckui pasiunčiau telegramą, nes supratau jo aiškias intrigas. Aiškiai matosi, kad jo tyčioms buvo paskirtas teip trumpas laikas priuldymui legitimacijos blankų, kad aš tik suvėlyčiau jam i laiką sugrąžinti. O kad aš nelinkiu sau per visokias intrigas veržties i centro valdybos vietas, tai tą patį i dabar atkartuju. Bet intrigu jočių aš negindau, atpėnė, norėčiau, kad visos intrigos iš mūsų tarpo pranyktų. Bet jasias panaikinti turėtų busiantis seimas. Aš seimui pristatysiu ir to laiško konvertą, tepamatys susižiavę kuopų pasiuntiniai, kam intrigu gimdymas priklauso: man, ar p. Žemantauckui. Nors šitas laiškelis mažai bus kam svarbus, bet visgi skaudu nutylėti ir likti begėdišku melagium, kaip mane p. Žemantauckas užvardino. Ir pilnai sutinku su p. Žemantaucku, kad tegul XXIV seimas iš mudviejų kaltesnį nuteis.

Vincas Černiauckas.

Red. prier. Sykiu su šiuo straipsneliu gavome ir konvertą, kurio antspauda aiškiai liudoja, kad p. Žemantaucko laiškas išsiųstas i Waterbury, Conn kovo 8 d., o ne 6, kaip jis sakė „Tėvynėje“.

Juozas Kačergius

Atsiliopia iš Lietuvos Kačergius prašydamas pašalpos. Jis neseniai buvo suimtas, pasodintas i kalėjimą ir ištremtas, o šeimyna likosi be duonos kasnio. Tas žmogus i paskutinius 12 metų kaszin ar buvo ant liuosybės porą metų. 1897 metuose buvo suimtas už lietuviškus raštus ir apkaltintas už prigulejimą prie „Sietyno“ draugystės. Išsėdėjo kalėjime dvejus metus ir Viatkos gubernijoje ištėrime trejus. 1902 sugrįžo namon. Po kiek laiko, prasidėjus revoliucijos judėjimui, jis buvo vėl suimtas, pasodintas i kalėjimą ir išsiųstas i O. lonecką guberniją. Vitte's laikuose manifestu tapo paliuostas ir sugrįžo i Lietuvą, bet užėjus reakcijai buvo nusijstas dragunų burys jį vėl suimti. Sutiko Kačergiu ant kelio, sumušė baisiai, sudaužė galvą ir pusgyvį nugabeno i kalėjimą. Teismas jį pamerke ant trejų metų i areštantų rotą. Padavęs aplikaciją i Varšavos teismą gavo po dvejų metų kalėjimo atskakymą, kad teismas jį išrado

nekaltu. Dabar, užsiuolius valdyti „Svietos“, Kačergius tapo suimtas ir ištremtas iš Lietuvos. Nelyvai, kad medgiskais padėjimas šeimynos pasidarė labai blogas ir reikalauja greitos pašalpos. Jis yra veteranas laisvės kovotojas, amžinas kankinys, ir būtų ištikro nezoniška nesusilpti jį sunkioj valandoj.

Dras F. Matulaitis.

Aukos Kačergiu: Leonas Griktas \$1.00 Jonas Kugis 1.00 Jonas Raulinaitis 1.00 F. M. 1.00 J. G. 1.00 S. M. 1.00 J. Undzius 50 A. Žymantas 50 K. Sidlauskas 50 J. Neviackas 25 Petras Piluckis 25 Viso \$8.00

Aukos Beširdziui.

Bėgyje pereitų dviejų savačių aukų Beširdziui įplaukė \$33.20.

Aukavusių vardai:

Leviston, Me. nuo L.S.S. 105 k. narių: Po 50 c. aukavo šie: A. Bagdonas, J. Masis, M. Urbonavičius, E. Laudonaitis, J. Urbonavičius, O. Jokavonienė. Po 25 c.: A. Kaulakis, J. Gurklis, K. Malinauskas, W. Kaulakienė, J. Spenser, J. Dalaidis, F. Kaulakis, E. Vilakšaitis, E. Sabaliauskaitis, B. Sabaitaitis, J. Apšega, P. Petronis, K. Valanšis, J. Grušas. Po 15c.: L. Petronis. Viso \$6.65. Prisiuntė P. Kaulakis.

Brookton-Montello, Mass. L.S.S. 117 k. iš savo laido paaukavo \$3: jos nariai:

Po 50 c. aukavo šie: K. Stogis, P. Miškinė, Po 25 c.: J. Sutkus, K. Ostrowski, V. Sarkas, A. Mankevičius, S. Stripenis, F. Šukis, C. Krikščiūnas, F. Pažera, J. Dovidonis, Fel. Kozlovski, J. Mineikis, J. Rindzevičius, D. Dikšius, J. Kubilski. Po 10 c.: P. Vizbaras, Bevardis. Viso \$7.50. Prisiuntė K. Ostrowski.

I Middleboro, Mass.

Po 25c. aukavo šie: J. Kranevičius, T. Rodevičius, K. J. Butkus, J. Tolivis, Ona Uzdavinienė, K. Valentis, J. Bevardis. Po 20c.: St. Židels, J. Uzdavinis. Po 15c.: J. Chasnas. Po 10c.: M. Imbrasas, F. Kiučus, M. Karosas, J. Kapčiūskas, P. Baltrūnas, A. Molis, A. Pilevičius, J. Ermalovičius, M. Večkis, K. Sabytis, V. Genevičius, A. Uzdavinis, J. Svorakis. Po 5c.: Fr. Vosaris, A. Mišliskas, V. Zaruskas, Veronika Baltušnienė. Viso \$3.80. Prisiuntė G. J. Kranevičius.

I Montello, Mass.

Suriunkta ir prisijuta per P. Vaičiūną \$3.00. Po 25c. aukavo šie: F. Kowdes, R. Likstas, J. Lomezas, M. Salogub, V. Salogub, P. Vaičiūnas, J. Petruskas, M. Petruskienė, B. Vaišvilis, J. Žitkevičius. Po 10 c.: A. Salogubienė, A. Salogub, J. Tomkevišis, J. Mickevičius, J. Petruskas.

Vincas Stulpinas i Throop, Pa. \$1.00

J. Miller i Mystic, Conn. prisiuntė \$1.00 L. Zastanavičius i Hyde Park, Mass. 25c., J. Januškevičius i Bayonne, N. J. 25 c., J. Matulevičius i S. Boston, Mass. 25c., V. Gaidys i W. Everett, Mass. 25c. A. Vyturis i Burlington, N. J. 25 c. A. Neris 10 c.

I New Britain, Conn.

Prisiuntė J. Mickevičius, aukavo V. Sabaliauskas 50c., K. Pranaitis 25 c., J. Mickevičius 25 c., K. Krėčiūnas 10 c., S. Uzdavinis 10 c., V. Piktusis, 5 c. Sykiu \$1.25.

I W. Hanover, Mass.

Po 25c. aukavo šie: J. Gulbenas, J. Guzauskas, K. Tribolackaitis, N. Postavka. Po 20c.: M. Dubravičius, J. Januškevičius. Po 10 c.: J. Bučas, Viso \$1.50

I Mt. Carmel, Pa.

Po 25 c. aukavo šie: F. Trukanauskas, K. Stiklakis, W. Skučas, J. Akelaitis, Jonas Akelaitis, J. Vaitkonas. Po 10 c.: M. Urbanavičiūtė. Po 15 c.: M. Smigelsky. Viso 1.75.

I Chicago, Ill.

A. Jakštas 50c., Baraboišis 50c. Sykiu pasidarė \$3.20. Pirmiau buvo: \$24.95. Viso laiko Beširdziui aukų jau prisijuta \$58.15.

Redakcijos atsakymai.

D. M. i Stoughtono. Ačiu už trisus, bet sunaudoti negalime.

J. T. — a. i. — Tamista klausai, ar gali but teisybė, kad žmogui sugijo kojos, kuris už tai paaukavo paskui ant Roxbury'o bažnyčios aukuro savo lazdas? Męs to žmogaus nepažįstame, ir nieko apie tai negalim pasakyti. Bet męs ne matom priezasties, kodėl jam negalėtų sugyti? Juk daug žmonių sugyja. O kad jis savo lazdas paaukavo ant aukuro, tai tas nieko nereikšias; jis galėjo tą padaryti; tas pats but buvę, jeigu jis tas lazdas ir sudegintų.

B. G. r. a. m. b. a. i. — Juk kiekvienas turi tiesą pasiteisinti. Tamista savo straipsnyje palietė p. Širvydą, jis pasiteisino ir to jau užteks. Daugiau apie tai nespauzdinsime. T. e. t. u. s. i. u. — Elių su naudot negalima. Eilėmis aprašyti koki nors reikalą tegali tik išsilavinęs ekspertas; bet žmogus prie to neįpratęs

rinkdamas žodžius negali prisilaikyti temos, ir rašydamas apie žemę, nukeliauja į dangų.

V. K. e. i. s. t. u. č. i. u. — Su lyg tamistos nurodymu „Tėvynė“ mums perdavė straipsnelį „Iš kelionės“. Beveik viskas, ką tamsta jame rašė, jau buvo rašyta kitų. Netilps.

I g. K. u. d. l. a. s. k. u. i. — Gavome „Ant gyvenimo kranto“ ir „Ko tuni sesutė?“. Paržiūrėti da neturėjom laiko.

Atsišaukimas.

Kiekvienas žino, kad prietaisai mūsų kultūriko nuopuolimo — yra tamsumas. Pakelimas apšvietimo, pakelimas mūsų tautos priklauso nuo kiekvieno lietuvių ir lietuves. Stverkimas tad už darbo vieti, ir bendromis pajegomis varykim jį pirmyn. Tas darbas nesukus; kiekvienas darbininkas turi tik neušimirti, kad jo pareiga yra platinti apšvietimą tarp savo draugų, platinti laikraščius ir knygas. Męs irgi nepasileiksim šiame klausime sudėję rankas, bet dirbsime, kaip ligišli dirbome, kiek mums pajegos pavels. Dirbome, vargomė, bet persitirkime, kad pavienį asmenų darbas ant teip apleistos dirvos, kaip mūs visuomenė, yra labai sūkus. Todėl nutarėm atsiųskiti į jūsų širdis, gerbiamejie skaitytojai, kad jūs mums tą darbą palengvintumėte, platindami literatūrą. Tik tuomet darbas tas turės didelį pasisekimą, kada jūs, broliai ir seserės, jį paremsite. Kiekvienam skaitytojui, kuris tik prikabinas naują skaitytą ir užrašys ant metų jam „Keleivį“, męs nutarėm duoti už 50 c. knygu, žemiaus paminėtų. Tokiu būdu platinsim tarp žmonių laikraščiai ir knygos.

Prie darbo visi, kam tik miela apšvietimo, kam rūpi savo ir vaikų ateitis — prie darbo kiekvienas.

Suñiant naują skaitytą, pažymėkit, kokias knygas išsirenkat. Adresą dekit šitoki:

„KELEIVIS“,

So. Boston, Mass.

Dievo žmogus. Naudingas ir labai užimantis papasakojimas..... 30c.

Žodis tikinčiojo. Žvilgis i pasaulį iš filozofiko matymo..... 10 c.

Linksmas apreiškimas arba kaimiečių ir caro šeimynos išpažintis..... 5c.

Pedoms Kristaus..... 35c.

Taginis ir kutos gražios pasakos..... 25c.

Po keturiadesimtis metų..... 25 c.

Grigorius. Labai užimanti pasaka..... 15c.

Austant. Apsakta T. T. Ježo..... 25 c.

Amžiaus galas Ponsko Pyloto..... 10 c.

Botanika arba taisyliu augimins..... 75 c.

Kaip padaryti monus..... 50 c.

Prickus Engels..... 15 c.

K. Marks..... 12 c.

Apie arklius Auginimas ir gydymas 10c.

Karvės ir nanda iš jų..... 10c.

Naujausios ir visokios dainos..... 50c.

Revoliucijos giesmės su natomis, sutai sytos ant dviejų, trijų, keturių balsų 35c.

Ne tu kalčiausis..... 10 c.

Lietuvos lenkų kantičkos..... 10 c.

Girtuoklių Gadzinokos..... 10 c.

Teiggi gražiausių popierių gramotoms rašyti, kurių tuziną su prisintintu skaitome 25.

VAISTAS IŠ DILGELIŲ!

Išėjo 3-čias numeris šių metų Dilgelių. (Dilgėlis jau 4-tus metus kas mėnesis syki dilgina visus kas to užsielpo. Kaštuoja metams \$1.00, pusei metų 50c.) Šiame num. yra visokių dilginausių aprašymų ir 6 diktoki paveikslai: 1) Kovo 4 d. Washington, 2) Naujas „Kovos“ administratoriaus, 3) „Tėvynė“ ketina mivyti, 4) „Per virvute“ 5) Klebono pramoga, 6) Paskutinis Prancuzijos ištremtinis. Numeris kaštuoja 10c. — prisiųsk pinigais arba viencentimis markėmis, tai gausi tą num. ir vieną senes, niūjų dovanai. Rašyk tuoj, nes už poros savačių išeis ir N 3 Adrisas:

„DILGELES“

1815 E. Moyamensing ave.

Philadelphia, Pa.

Apgarsinimas.

Svarbus pranešimas sergantiems!

Greitas gydymas,

Pigios prekės,

Ir be operacijų.

Nuostabus gydymai didžiojo Amerikos specialisto,

Prof. George H. Payne iš Harvard universiteto.

Pereituose metuose šitas didelis daktaras išgydė daug tukstančių žmonių, ir dabar pacientai atkeliauja iš visų Amerikos kraštų gydyties pas tą didįjį specjalistą. Jis padidino savo ofisą Back Bay, 585 Boylston st., kuris bus atdaras kasdien nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Pas

teto.

Šitą daktarą kreipias su ligoniais ligonbučiai (Hospitals) ir kiti daktarai. Neseniai atidarem naują branch ofisą 390 Main st., Worcester, Mass., ruimai 331-332-335.

Šitas daktaras turi pripirkes iš Amerikos ir Europos didžiausių masinų gydymui ligų, didžiausia visam pasauli X-Rai masina dėl peržiurėjimo kiauurai žmogaus kuno ir suradimo [ne spėjimo] ligos. Kitos tokios įstaigos, kuri turėtų šitiek masinų gydymui visokių ligų be operacijų, Amerikoje nėra. Ačiu tokiai daugybei elektriskų ir magnetiskų masinų, jis gali duot (20) įvairios rūšies elektriskų gydymo būdų. Jis gydo vyrų ir moterų ligas, reumatizmą, neuralgią, sciaticą (nerviškos ligos), odos ligas ir vėžliges. Gydo naujausiomis masinomis ir naujomis gyduolėmis. Jis išgydo, ko kiti daktarai prisilakydami seno budo išgydyt negal. Jis išgydo be skausmų ir operacijų.

Su savo nauju „saulės žibintu“, jis išgydo užsisejusias žaizdas, votis ir moterų ligas. Jis gydo ačiu stebuklingoms masinoms, įvairioms medikalskoms maudiklėms ir kitoms prietaisams, ko kitiems daktarams stoka.

Daktarai, turinti sunklius ligonius, kurių jie negali išgydyti, kviečiami kreipties pas tą didį daktarą, o jis išaškins kokia liga ir kaip ją reikia gydyti.

Serganti daktarai ir jų šeimynos, tegul kreipias pas jį, o bus išgydyti.

Mūsų Inhalatorium masina tai tokia prietaisa, kad per visokias gyduoles ir aliejus persunkia garą, o ligonis sėdi tam tikram kabinetė ir kvėpuoja oru, pilnu gyduolių garu, kuri sutraukia i savo plaučius. Ačiu tai prietaisai daktaras lengvai išgydo pradžią dziovos. Šitas gydymo būdas užtvirtintas didžiausių profesorių pasauilyj, jis gydo teiggi slogą nosies, gerklės ir plaučių ligas. Moterų ligose jis gydo vėžliges ir sutinimus be skamo ir operacijos. Šitas gydymas išgelbejo šimtus moterų nuo peilio baisybės. Jeigu tu sergi kokia užsisejusia nerviška liga, [tu tik reikia apsilankyti pas šitą didelį daktar

